

FAIRTÁS?

Vágják a fákat az újszegedi ligetben. Miért van erre szükség? Miért kell megritkítani az ottlakók és az arra sétálók számára oly kedves, árnyat adó fákat?

Telefon a kommunális üzemhez:
— Halló! Kertészeti részleg?

— Igen.
— Miért vágják ki a fákat az újszegedi ligetben?

— Csak a kiszáradt fákat távolítjuk el az I. kerületi tanács építési osztálya engedélyével és megbízása alapján.

Az I. kerületi tanács építési és közlekedési osztályán:

— Milyen fákat vágnak ki Újszegeden?

— Csak azokat, melyek kiszáradtak, életképtelenek. Összesen hét darabot. A nyolcadik egy vihartól kettétört fa lesz.

A száraz fák kivágásáról kormányrendelet intézkedik, amely szerint annak, aki rendelkezni jogosult a fa felett, a kiszáradt fát elhalása után június 31-ig el kell távolítani. De a száraz fák rontják a városképet és balesetveszélyesek is. Szegeden a belvárosban hasonló okok miatt ötven fát vágatunk ki.

— Hogyan válogatják ki a fákat?

— Még tavaly, nyár végén egy szakértő felülvizsgálta őket és a kiszáradtakat piros festékkel megjelölték. Lista készült róluk, amely pontosan feltünteti, melyik utca, melyik háza előtt van a kivágandó fa. A fák kivágására végsősoron a Szegedi Állami Erdőrendezőség Erdőfelügyelősége adott engedélyt.

— Mikor fogják pótolni az eltávolított fákat?

— Szakaszonként pótolják őket. Tavaly a Lenin körút és a Tisza-köztéri területen ültettek új fákat, az idén a két körút közötti városrészben az Attila utcáig bezáróan.

Tehát nincs ok az aggodalomra. A város fái felelőtlenül aligha lehet kiirtani.

Sz. I.

Magyar nap Párizsban

Szerdán magyar nap volt a párizsi vásáron. A magyar nap keretében Hubert Roussellier, a francia országos külkereskedelmi központ vezérigazgatója megbeszélést folytatott a vásár megtekintése céljából a francia fővárosban tartózkodó Bacsoni Jenővel, a külkereskedelmi miniszter első helyettesével.

Válaszol az illetékes

Nincs más megoldás

Szóvá tettük, hogy a Szeged I. számú postahivatalában a hónap első harmadában igen sokan állnak sorban pénzbefizetések miatt. Írásunkra a szegedi postai igazgatóság igazgatóhelyettese, dr. Hódi István válaszolt. Mint leírja, rendkívül szűkös a hely a főpostán, hiszen az épület adottságai miatt egyelőre változtatni nem lehet. Tömeges befizet-

éskor gondoskodnak arról, hogy a pénzfelvételi teremben valamennyi ablaknál legyen dolgozó. A sorbanállás csökkenhető volna, ha az ügyfelek a város területén másutt, lakóhelyükhöz, vagy munkahelyükhöz közelebb levő többi postahivatalnál fizetnék be a pénzt, hiszen így megoszlaná a forgalom. Sajnos, egyelőre a posta mást javasolni nem tud.

Fényfelirat, fényreklám

Lapunk május 5-i számában *Új neonok, régi bánat* címmel cikk jelent meg arról, hogy milyen kevés Szegeden a neonfelirat, neonreklám. Szóba került az is, hogy a Kárász utcai házak felújításakor az üzleteket, illetve tulajdonosaikat fel-

kérték, sőt kötelezték neonfeliratok elkészítésére. mégis akad még üzlet, melynek nincs fénybetűs felirata.

A cikk egyes megállapításaira reagál *Fekete Sándor*, a DELTA Kereskedelmi Vállalat igazgatója. Véleménye szerint részben az akadályozza a fejlődést, hogy a meglevő neonfeliratok hamar tönkremennek, a javítás sokáig elhúzódik és a minőség sem megfelelő. Ezért bosszankodnak jogosan a járókelők a betűhiányok miatt. Másrészt az akadályozza, hogy „...egy reklámfelirat — amellyel, hogy nagyon költséges — elkészítését nem lehet költségként elszámolni, mert a fejlesztési alapot terheli”. Néhány üzlet neonját közösen hozták létre az iparral (pl. BUDALAK, Camea, VIDEOTON stb.), de mindez kevés. Most is több üzlet neonosítása van folyamatban, ami szintén javítja majd a városképet, de még mindig csak csepp lesz a tengerben.

Némi kommentár kívánkozik a hozzászóláshoz. Véleményünk szerint ugyanis az üzletek neon-, illetve fénybetűs felirata nem reklám, hanem a korábbi, üveg-re festett cégjelzés mai kornak megfelelő változata, utóda. Ezt tulajdonképpen már nemcsak a város főutcáján, hanem mindenütt meg lehet követelni az üzletektől. A szó igazi értelmében vett fényreklám, ha fél tucat van Szegeden.

Erdőgazdasági fiatalok tanácskozása

Ma, pénteken délelőtt 10 órakor Ásotthalmon, az erdészeti szakiskolában kerül megrendezésre az erdőgazdaságokban dolgozó fiatalok területi tanácskozása. A mai találkozó előzményeként vállalati szintű tanácskozások folytak, amelyeken küldötteket választottak az ásotthalmi tanácskozásra. Ezen a Csongrád megyei KISZ-eseken kívül részt vesznek a

Felfedte a hibát — utcára tették

Bonyodalom egy építkezés körül

Újszegeden, a régi UTC-futballpályán 1967-ben kezdtek dolgozni a cölöpverő gépek. Akkor jelentették, hogy több mint 30 millió forintot beruházással megkezdődött a szegedi fedett uszoda építése. A munkát már akkoriban sokan kísérték figyelemmel.

Az érdeklődés nem csökkent a mai napig sem. Igaz, most már nem az érdekes acélszerkezet, a különleges technológia, mint inkább a sajnálatos hibák fokozzák a figyelmet. De lássuk sorjában, miért meredeznek csupaszon még mindig a traverzek.

Két évvel ezelőtt

A Csongrád megyei Népi Ellenőrzési Bizottság 1968 elején érdekes bejelentést kapott: a Kelet-magyarországi Vízügyi Építő Vállalat egyik dolgozója szóvá tette, hogy nagy a szervezatlenség és ez majd a szegedi fedett uszodában is „meglátszik” majd. A vizsgálat valóban felfedte a szervezatlenséget, jelentős személyi változások következtek az építés vezetésében, sőt átalakították a szegedi munkahelyi szervezetet is. Most már tudjuk: nem valami jól sikerült ez! 1969. november 4-én névvel, címmel ellátott újabb bejelentés érkezett a népi ellenőrhöz, Serki László, a KEVIEP szegedi főépítésvezetőjének akkori főraktárosa egyidejűleg jelentette a vállalat igazgatójának és a Csongrád megyei NEB-nek, hogy „az acélszerkezet tartására hivatott betonbákok már a szükséges terhelés 10 százaléka alatt megrepedtek; a tervek átdolgozása, a javítás milliókba fog kerülni”. A nyílt észrevétel — még egyszer hangsúlyozni kell, a vállalat vezetőségét és a NEB-et egyidőben értesítő Serki László levelét — még más építéssel kapcsolatos problémákra is felhívta a figyelmet.

Ekkor vizsgálatot vizsgálatot követett. A beruházó, a Szegedi Beruházási Vállalat pert indított a felelősség megállapítására. Csakhamar kiderült: a bejelentőnek csaknem teljesen igaza volt. A központi döntőbizottság határozatában megállapította, hogy a betonbákok valóban megrepedtek; „a repedések tervezői „alulméretezésből” (a tervező rosszul tervezett — a szerk.), valamint a kivitelező vállalat technológiai hibájából „keletkeztek”. Az ÚT-, Vasútervező Vállalat, valamint a Budapesti Műszaki Egyetem egybehangozban megállapította, „a tervező a zsugoradási acélbetétet nem a megfelelő sűrűségben tervezte, s a kivitelezés nem volt folyamatos”. Sőt: „a betonacél mennyiségét tekintve a megépült alapot nem is tekinthető vasbeton-szerkezetnek”. Az alapozás tehát nem felel meg a követelményeknek. Döntő részben a Középülettervező Vállalat tervezői követték el a hibát, amelyhez a KEVIEP hozzá-tette a magáét... A KDB döntése 1970. március 19-én

született meg, s ezután újabb furcsa események következtek.

„Kiüldözési”

hadjárat

A ma már több mint 50 millió forintot érő beruházás további fél, háromnegyed évet késik; a javítás költsége meghaladják az 1 millió forintot. Azt gondolhatnánk, hogy ilyen körülmények között az érintett vállalatok mindent megtesznek a hibák gyors kijavításáért, az elvesztett jó hírnév visszaszerzéséért. Egyáltalán: igyekeznek megváltoztatni a tarthatatlan helyzetet!

Nem ez történt. Helyette olyan fölháborító hadjárat indult a valóban fennálló hibát bejelentő Serki László ellen, amilyenre alig akad példa ma hazánkban! Törvényeket, parthatározatokat, a szocialista rendszer alapelveit semmibevevő módon mindent megtesz a KEVIEP, hogy a bátran és segítőkész szándékkal kiálló embert „eltüntesse” a helyszínről. Hogyan lehetséges ez? Nézzük tovább az eseményeket.

Kezdődött azzal, hogy Serki Lászlót bejelentése után a vállalat főkönyvelője Debrece névvel hívatta, s ott „beszélgetett” vele. Serki (igaz, megegyezéses alapon) főraktárosi állásából raktáros lett... A bejelentő védelmében ekkor lépett fel először a megyei népi ellenőrzési bizottság, s megállapodott a KEVIEP akkori igazgatójával, Német Bertalannal, hogy Serki Lászlót nem érheti hátrány, a vállalat biztosítja számára a nyugodt körülményeket. A vállalat igazgatója megígérte ezt, de közben új munkakörbe távozott. Amint kitérte a lábát beosztásából, Serki Lászlót felősségre vonták, „eltárhí-
ány” miatt. A népi ellenőrök ismételt közbenjárására eltekintettek az eljárásról, ismét garantálták a bejelentő nyugodt körülményeit. A vállalat megbízott vezetője akkor a szegedi főépítésvezetőt külön figyelmeztette arra, hogy a raktárosnak tegye lehetővé a munkát. A főépítésvezető a népi ellenőrzési bizottság ki tudja hanyadik közbenjárására ismét megígérte ezt, mire április 28-án termelési feladatok csökkentésére hivatkozva a KEVIEP megszűntette Serki László munkaviszonyát!

A népi ellenőrzési bizottság most már a vállalat főmérnökéhez, Hernádi Alajoshoz fordult, akitől azt a választ kapta, hogy „Serki azért mondta fel, mert „összevesztett” a szegedi főépítésvezetővel, Bálint Lászlóval”. A vállalat semmibe vette az összes eddigi ígéretét, sőt a felmondást azonnali

hatályúra változtatta és május elejére Serki Lászlót az utcára tette. Bálintéknak arra is gondjuk volt, hogy a rendészt megbízzák: Serkit ne engedje belépni a munkaterületre.

Törvényellenesen

A Csongrád megyei Népi Ellenőrzési Bizottság május 6-án behívta Bálint Lászlót, Serki Lászlót és Dékány Mihályt, a szegedi főépítésvezető párttitkárát. A beszélgetésen ott voltunk, s ezért tudjuk, hogy a KEVIEP főépítésvezetője gondosan megtervezte Serki László eltávolítását.

Még tavaly a főraktárosi állás mellett „konstruáltak” egy raktárosi állást — csupán azért, ahogy alig 4 hónap múlva termelési okokra hivatkozva ezt megszüntethessék! Tanulságosan viselkedett Bálint László főépítésvezető. Az egész beszélgetés során csupán egyet hajtogatott: ő a vállalat vezetőjének utasítását hajtja végre, nem is hajlandó nyilatkozni és nem is akar. Még arra sem volt hajlandó felelni, hogy miért írt más okot az elbocsátó levélben; miért emlegetett megint más okot a főmérnök, stb. A beszélgetés során kiderült, hogy Serki László, mint párttag nem csupán a népi ellenőrzéshez fordult bejelentéssel, hanem a hibákra még tavaly nyáron a főépítésvezető párttaggyűlésén felhívta a figyelmet.

Tihanyi Ernő, a népi ellenőrzési bizottság elnöke lyette, aki eljárást ebben az ügyben, végül föltette a kérdést: hajlandó-e Bálint László levonni a tanulságokat és törvényellenes eljárása után visszahelyezni munkakörébe Serki Lászlót. A válasz egyértelmű nem volt.

Védelmet!

Az már szinte természetes ebben az ügyben, hogy Bálint Lászlóék a pártszervezet meghallgatása nélkül cselekedtek. Dékány Mihály párttitkár maga mondta, hogy Serki László elbocsátásáról utóbb értesült... Joggal merül fel a kérdés, honnan vette a bátorságot magának a KEVIEP főépítésvezetője, az ügyben eljáró főmérnök, hogy a legsúlyosabb retorzióval illesse a bátran kiálló bírálót? Egyáltalán, miként lehetséges, hogy ilyen hosszú távon semmibe vegyék a bejelentőt védő törvényeket, a népi ellenőrzési bizottság megújuló közbenjárását, kérését?

Az újszegedi építkezésen törvényes rendet kell teremteni. De nem úgy, ahogy a KEVIEP és főépítésvezetője, Bálint László „megpróbálta”.

Matkó István

Szeged szobrai

Igazság

(232.) Az Osztrák—Magyar Monarchia idején — 1884-ben — helyezték el az Igazság című épületdíszítő szobrot a Széchenyi téri bírósági épületen. A háromalakos alkotás öntött horganyból készült.

PENTEK,
1970. MÁJUS 8.

DEL-MAGYARORSZÁG. 5

filmjei • a hét filmjei • a hét

Ó, az a csodálatos háború

Igen, volt pillanat, amikor sokan, nagyon sokan azt hitték. Bármennyire elképzelhetetlen is ma már, annak idején, az első világháború kiderésekor csakugyan nagyon sokan gondolták, érezték úgy, hogy a háború tényleg valami csodálatos dolog. Hazafias diadalmenet, glória, dicsőség. Ha nem így lett volna akkor, 1914-ben, és persze később, a második világháború idején, nem sok értelme lenne ennek az új angol filmnek. De hát tudjuk, így volt, s a filmben éppen az a jó, hogy ezt az ostoba vélekedést szembesíti a valósággal, a csodát a realitással, s ezzel meggyőzővé teszi mondanivalóját.

A film rendezője, Richard Attenborough, húszéves színészi pályafutása után *első műveként* készítette ezt a filmet. Méghozzá — szokatlán ez egy elsőfilmesről — *színdarabból*. Ráadásul úgy, hogy anyagának színpadi eredetét egy pillanatra sem tagadja meg. Filmszerű ez a film abban, amiben lehet és kell. De nem szégyelli színpadi eredetét, s ez — ebben az esetben — szerencse, mert a színpadi világ rekvizitumai sajátos erejűvé teszik azt a *maró gúnyt és szatírárt*, ami a film alaphangja. A színpadszerű díszletek az angol háttérrel megjelenítésében operettszerűvé teszik a cselekményt, színpadosságát hangsúlyozzák, s ezzel szemben — mintegy *ellenpontként* — jelennek meg a tényleges háború realisztikus képei, a lövészárkok borzalmai.

A darab, amelynek alapján a film készült, Charles Chilton színműve, eredetileg

musical volt, Alfred Ralston eredeti anyagával és régi háborús dalok feldolgozásával. A cselekmény a háborút közvetlenül megelőző időszakkal és úgy kezdődik, hogy Európa hatalmasságai egy operettszerűen édeskés díszletapparátus között a háborúról beszélgetnek, megegyezve abban, hogy az lehetetlenség és képtelenség. De közben már készülnek rá és szövetségeiket keresnek. Aztán valóban kitör a háború és a film az angol tönkremegő vak és vad hazafiságát állítja a középpontba. Elhangzanak a dalok, amelyek mind arról szólnak, hogy a háború csodálatos dolog és az angol katona a legjobb a világon. De miközben ez folyik, már megjelennek az első képek a háború borzalmairól, a frontkatonák szenvedéseiről, a tényleges helyzetről.

Erdemes, meggyőző film a Csodálatos háború. A rendező *valóságos sztárparádét* vonultat fel. Néhány név: Laurence Olivier, Ralph Richardson, Michael Redgrave, John Mills, Jean-Pierre Cassel és így tovább. Mégis, a fordulatos, szellemesen szerkesztett film némely ponton *hosszadalmassá, vontatottá* válik. A rendezőt nyilván magával ragadta az anyag bősége. Ez esetben azonban a *kevesebb több lett volna*. Kicsit tömörebb, koncentráltabb előadásmód lendületesebbé tette volna a tempót, s ezzel együtt feltétlenül növelte volna a mondanivaló meggyőző erejét.

Ö. L.